

שיחת השבוע

חב"ד
צעירי
אגודת
חב"ד

876 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

התוועדויות חג הגאולה

ביום שישי הבא ובשבת קודש שאחריה יצוינו ימי הגאולה י"ט כ"ב בכסלו, חג שחרורו של רבי שניאור-זלמן מלאדי, בעל התניא והשולחן ערוך, ממאסרו ברוסיה הצארית, בשנת תקנ"ט (1798). בתי חב"ד ברחבי הארץ מארגנים התוועדויות חגיגיות, להתחזקות רוחנית ולהתחברות לאור הפנימי של החסידות, שממנו אפשר לשאוב כוח בימים אלה. הציבור מוזמן להתבשר מאור החסידות ולהשתתף בהתוועדויות.

ההתוועדות המסורתית

ועד כפר חב"ד מזמין את הציבור הרחב להתוועדות המסורתית של חג הגאולה, א"ה ביום חמישי, ליל י"ט בכסלו, בשעה 8 בערב, בבית הכנסת 'בית מנחם' בכפר חב"ד. אורח הכבוד בהתוועדות יהיה הרב שלמה וילהלם, שליח הרבי בז'טומר, אוקראינה.

מצטרפים ללימוד התניא

בי"ט בכסלו מתחיל מחזור חדש של לימוד התניא היומי, לפי התקנה הקדושה של לימוד שיעורי 'חת"ת' (חומש, תהילים, תניא) בכל יום. מתכונת הלימוד היומי בתניא בנויה כך שבמרוצת השנה לומדים את כל חמשת חלקיו של הספר. זה הזמן להצטרף ללימוד, ומי שנוקד לספרי ביאור והנגשה יוכל למצוא את הספר המתאים לו מתוך המבחר העצום של ספרי ביאור לתניא הקיימים בימינו, ואף לקבל שיעור יומי מוקלט בכל יום.

כל עלוני חב"ד

אצלכם בוצאפ כבר ביום חמישי

זמני השבוע

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	אילת	ניו יורק
15:56	16:17	16:05	16:19	16:22	16:11
17:16	17:18	17:15	17:19	17:22	17:15

שבת ישראל
קדם והזמנים

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

אין סיבות לאנטישמיות

מתברר שדווקא כשהיהודים אינם מתרפסים לפני הגויים אלא עומדים בראש מורם ומתוך עוצמה פנימית – הם זוכים להערכה ולכבוד

יהדות בגאון. הדלקת נרות חנוכה לרגלי מגדל אייפל בפרז (צילום: מרדכי לובצקי)

התוקפנות הערבית וייתייב לימין היהודים הנרדפים.

ואולם ההפך מזה קורה. שוב ושוב קם העולם ה'נאור' נגד העם היהודי ומביע תמיכה במי ששופכים את דמו. הוא מחבק באהדה את מי שמדברים בגלוי על השמדתה של מדינת היהודים, ומגנה כל פעולת הגנה מצד היהודים. המוסר הכפול זועק לשמיים והצביעות אינה יודעת בושה. אם איננו יוצאים מכליננו, הרי זה מהטעם הפשוט – כבר התרגלנו.

ההתרפסות אינה מועילה

חכמינו זיהו את האנטישמיות כבר בשחר ההיסטוריה היהודית. "הלכה, בידוע עשיו שונא ליעקב", קובעת הגמרא. זו מציאות בסיסית, שאינה תלויה בהתנהגותנו ובמאמצינו לרצות את העולם. ומתברר שדווקא כשהיהודים אינם מתרפסים לפני הגויים אלא עומדים בראש מורם ומתוך עוצמה פנימית – הם זוכים להערכה ולכבוד.

אנו רואים בימינו כי יהודים שומרי תורה ומצוות, הנושאים את יהדותם בגאון, זוכים לכבוד ולהערכה של הסביבה הגויית לאין ערוך יותר ממי שדוגלים בסיסמת "היה יהודי בבייתך ואדם בצאתך".

מהמהות היהודית אי אפשר לברוח, ואולי האנטישמיות היא תזכורת למי שנוטים לשכוח עובדה זו. בהקשר זה כדאי להביא את האמרה המפורסמת על נוסח הברכה "שלא עשני גוי" – אני יהודי בזכות עצמי ולא הגוי, בשנאתו, עשה אותי יהודי...

היסטוריה היהודית היא סיפור מתמשך של סבל ורדיפות, שנאה והתנכלויות מצד אומות העולם כלפי העם היהודי. היו תקופות שעוינות זו הייתה כבושה ולא התפרצה כלפי חוץ, אך גחלת קבועה של שנאה ישראל לחשה תמיד, בכל העמים, בכל התקופות.

רבים וטובים ניסו לרדת לשורשיה של תופעת האנטישמיות. ניסו למצוא לה סיבות וטעמים.

אבל כשבוחנים את האנטישמיות לסוגיה לאורך כל דברי ימי ישראל מגיעים למסקנה שיש בה משהו בלתי ניתפס במונחים הגיוניים רגילים. כל ה'סיבות' וה'הסברים' אינם אלא מסווה לשנאה עיוורת, עוינות בסיסית – משטמה ליהודים בגלל עצם היותם יהודים.

עולם הפוך

שנאו את היהודים מפני שהיו עניים, ושטמו אותם בגלל עושרם. רדפו אותם בשל הסתגרותם בארבע אמותיהם, ורדפו אותם מפני שהצליחו לעלות ולהשתלב בכל רובדי החברה. הסיתו נגדם בגלל דבקותם בדתם, ובזו להם כאשר נטשו את התורה והמצוות וניסו להתבולל בקרב העמים. לענו להם כשהיו חלשים, וגינו אותם כשהיו חזקים. אי אפשר למצוא שום היגיון עקבי באנטישמיות. זו שנאה שאין לה סיבה ואין לה הסבר.

היו שסברו כי האנטישמיות נובעת מהעובדה שהעם היהודי נע ונד ואין לו מדינה משלו. ברגע שנהיה "עם ככל העמים", טענו, נוכל להשתלב במשפחת העמים ולזכות ליחס מכובד, ככל עם אחר.

עכשיו כבר יש לנו מדינה, ודווקא משום כך בולטת ההתייחסות האנטישמית כלפינו. מכל בחינה אובייקטיבית היה העולם הנאור צריך להתייב לימינו. עם שעבר שואה נוראה, שבה הושמד שליש מבניו; עם שנרדף, עונה והושפל במשך אלפי שנים; עם שעשה הכול כדי להוכיח את רצונו בשלום – היה אמור ליהנות מתמיכת העולם. מותר היה לצפות שהעולם יגנה את

המעשה צודק, הדרך שגויה

נקמת שמעון ולוי באנשי שכם על חטיפת דינה הביאה את יעקב אביהם לגעור בהם: "עֲכָרְתֶּם אֹתִי, לְהַבְאִישְׁנִי בַּיָּשָׁב הָאָרֶץ". לכאורה נראה שמורת רוחו של יעקב הייתה על עצם המעשה, אבל מפירוש רש"י עולה שהגערה הייתה על שלא נועצו בו.

על הפסוק "וַיִּקְחוּ שְׁנֵי בְנֵי יַעֲקֹב שְׁמִעוֹן וְלֵוִי" רש"י מפרש: "בניו היו, ואף-על-פי-כן נהגו עצמן שמעון ולוי כשאר אנשים שאינם בניו, שלא נטלו עצה הימנו". מכאן שהתרעומת של יעקב על השניים לא הייתה על עצם הריגת אנשי שכם, אלא על שלא נטלו רשות ממנו.

עונש מתחייב

מזה משמע שאנשי העיר שכם התחייבו מיתה על-פי דין. לפי הרמב"ם, אחת משבע מצוות בני נח היא מינוי דינים ושופטים בכל מקום ומקום, שיביטו התנהלות על-פי צדק ויושר. מכיוון

ששכם חטף את דינה ועינה אותה, ואנשי העיר ידעו זאת ולא דנו אותו – עברו על מצוות דינים והתחייבו מיתה.

הרמב"ן חולק על הרמב"ם. לדעתו, עבירה על מצוות דינים אצל בני נח אינה מחייבת מיתה. אך גם הוא סבור שאנשי העיר היו חייבי מוות על חטאים חמורים אחרים שנבעו מאורח חייהם הקלוקל, אלא שקודם לכן לא היה זה עניינם של בני יעקב, ועכשיו נפרעו מהם על כך בעקבות הפגיעה בדינה.

למנוע חילול השם

לפי שתי הדעות עולה שאין מקום לטענה כלפי שמעון ולוי על עצם הריגת אנשי שכם, וגם לא מצאנו בחז"ל הבהרה בסגנון "כל האומר שמעון ולוי חטאו אינו אלא טועה", כפי שאמרו "כל האומר ראובן חטא" (שבת נה,ב); משום שעל שמעון ולוי אין מקום לטעות ולחשוב שחטאו.

טענת יעקב כלפיהם הייתה על שפעולתם הייתה כרוכה במרמה, וזו גרמה חילול השם. היה עליהם לנהוג בדומה לסיפור הגבעונים, שהשיגו במרמה ברית שלום עם יהושע, וכאשר התגלתה

התרמית, לא הרג אותם יהושע, אף-על-פי שזה צו התורה, כדי שלא לגרום חילול השם. בני יעקב היו צריכים לומר לאנשי שכם שהם בני מוות ולא להטעות אותם ולדרוש מהם להימול, ואז להיפרע מהם.

אשמת הכעס

בברכותיו לבניו לפני פטירתו יעקב מוכיח את שמעון ולוי: "כִּי כָאֶפֶס הָרָגוּ אִישׁ". לכאורה, אם רצונו לבטא את חומרת מעשיהם, מדוע הוא אומר "הרגו איש" בשעה שחיסלו עיר שלמה!? ומדוע רש"י מפרש את "ארור אפס" ש"לא קילל אלא את אפס" (כעס) ולא אותם עצמם?

ההסבר שלעיל מסביר זאת. יעקב לא הוכיח את בניו על עצם המעשה, אלא על הדרך שבה נעשה. "הרגו איש", אומר יעקב, כל אנשי שכם היו בעיניהם של שמעון ולוי כאיש אחד, היינו שלא פחדו מהם כלל. אם כן, מדוע פעלתם במרמה? "כי באפס" – באתם לכלל כעס, וזה גרם לטעות שלכם. לכן "ארור אפס" – הקללה היא רק על אפס, על הכעס, שגרם להם לפעול בדרך שבה פעלו.

(תורת מנחם, כרך מא, עמ' 340)

אמרת השבוע

עצה נכונה בעקבות יעקב

הרב יוסף-שלמה כהנמן, הרב מפוניבז', נסע פעם אחת ברכבת התחתית של ניו יורק, והוקף בחבורת פרחים. היה ברור שכונתם לשדוד אותו. סיפר הרב:

"פתאום צץ רעיון במוחי: הוצאתי מכיסי פיסת נייר שעליה הייתה רשומה כתובת בקרבת מקום, ושאלתי אותם אולי הם יודעים היכן עליי לרדת.

"הם צהלנו: 'עליך לרדת בתחנה הקרובה. גם אנחנו הולכים לאותו כיוון'. ברור שהעדיפו לשדוד אותי ברחוב חשוך מאשר ברכבת... הרכבת עצרה, נתתי להם את הכבוד לרדת לפניי, התמהמהתי מעט, ואז נסגרו הדלתות ונשאיתי ברכבת פטור מעונשם של אלה."

וסיים הרב: "אין זו המצאה שלי. כך נהג יעקב אבינו כאשר עשיו הציע לו 'נְסָעָה וְנִלְכָּה', ויעקב השיבו 'יַעֲבֹר נָא אֲדֹנָי לִפְנֵי עַבְדּוֹ, וְאֵנִי אֲתַנְהֶלֶה לְאַחֵי'."

יעקב מול עשיו

מן המעיין

דאגה לצעירים

יעקב לא דאג כל-כך למי שהתחנכו על ברכי התורה והמסורה וספגו לתוך דמם דעת ויראת ה'. הוא דאג לנוער הרך, הנוטה להיתפס ל'תרבותו' של עשיו ולשאפה לחקותו ולהתבולל בתוכו. להם דאג – "פן יבוא והיכני אם על בנים".

(הרב יצחק ניסנבוים)

זה למעלה וזה למטה

"וייתן לך האלוקים" (בראשית כז,כח). יעקב לקח את הברכות למעלה ועשיו לקח למטה. כשיעמוד המלך המשיח – ייטול יעקב למעלה ולמטה, ועשיו יאבד הכול.

(זהר)

גילוי הברכות

הברכות של יעקב באות על-ידי קיום המצוות, ככתוב (ויקרא כו) "אם בחוקותיי תלכו... ונתתי גשמיכם בעתם". האור ה'נמשך' בעולמות על-ידי קיום המצוות הוא עכשיו בהעלם, ורק לעתיד יתגלה. כמו-כן הברכות של יעקב נשארו למעלה ואינן באות לידי גילוי למטה. אבל לעתיד לבוא, שאז יתגלה האור שעל-ידי המצוות גם למטה, בגשמיות, יהיו גם הברכות בגלוי, בעולם הזה.

(הרבי מליובאוויטש)

נדמה לאח

"הצילני נא מיד אחי, מיד עשיו, כי ירא אנוכי אותו פן יבוא והיכני אם על בנים" (בראשית לביב). יעקב ביקש מה' יתברך שיצילנו מיצר הרע, הנקרא עשיו והנדמה לאח. "פן יבוא והיכני אם על בנים" – הוא מזיק למחשבה ולמעשה.

(רבי משה מקוברין)

אם על בנים

אף-על-פי שאני אוכל להימלט מידו, יכה אותי בכך שיהרוג אם על בנים.

(ספורנו)

יראה מה'אנוכי'

ירא אני מפני ה'אנוכי', שאמרתי "אנוכי עשיו בכורך" וקראתי את שמו עליי.

(רבי ברוך ממז'יבז')

קליפת לבושי הגויים

אך לבש יעקב את בגדי עשיו, מייד אמר על עצמו "אנוכי עשיו בכורך"! ללמדך עד היכן מגיע כוח ה'קליפה' של לבושי הגויים.

(רבי הילל מפאריטש)

התקרבות יתרה

לא "מיד עשיו" בלבד היה יעקב ירא, אלא גם "מיד אחי", מההתקרבות היתרה מצד עשיו. בראשון – גופו של יעקב בסכנה; בשני – נשמתו.

(הרב יוסף-דב סולובייצ'יק)

לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש

יום בשבוע	ש"ק י"ג נסיון	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ג' פרקים ליום	הל' מבינה פרק א'	פרק ד'	פרק דט	פרק י"ב	פרק י"ט	פרק ט"ח	פרק יט"א
פרק א' ליום	הל' תומאת' מת פרק כב	פרק כג	פרק כד	פרק כה	הל' פיה אדומה פרק א'	פרק ב'	פרק ג'

מעוניינים לקבל את השיעור לנייד מידי יום? שלחו הודעת ווטסאפ למספר 058 7554144 • להאזנה לשיעור בג' פרקים חייגו: 03 3062770

תפילין ומזוזות קונים בבית חב"ד

עם כשרות ואיכות של 'תו פיקוח חב"ד' לרכישה פנו לבית חב"ד באזור מגוריהם או באתר: chabadisrael.co.il

בדקת פרשת

פרישה בכבוד // כתבה #2

השובע: מתי נכון להתחיל למשך פנסיה?
כל מה שחשוב לדעת על תכנון נכון לתקופת הפרישה!

החלטות הקשורות לתחילת קבלת הפנסיה הן מהחשובות ביותר בחיי הפורש, ולעיתים רבות אין דרך חזרה לאחר ביצוען. הן משפיעות לא רק על ההכנסה השוטפת, אלא גם על הזכויות הפנסיוניות ועל ניהול נכון של הכנסות והוצאות בעתיד. השאלה "מתי כדאי להתחיל לקבל את הפנסיה?" מורכבת משילוב של שיקולים אישיים, כלכליים ומשפטיים.

האפשרות להתחיל לקבל את הפנסיה תלויה בגיל הפרישה ובתנאים שנקבעו בפוליסת הפנסיה או בקרן שברשותכם. האם כדאי להתחיל למשך את הכספים כבר בגיל 60? או שמא עדיף להמתין לגיל 67 ואפילו מעבר לכך? ההחלטה כרוכה בהערכת הצרכים האישיים שלכם, מצבכם הבריאותי והמשפחתי, וכן ביכולת הכלכלית להתמודד עם החיים בגיל הפרישה.

שיקולים מרכזיים בקבלת ההחלטה:

מצב בריאותי ותוחלת חיים צפויה

למצב הבריאותי שלכם ושל בן/בת זוגכם תפקיד מכריע בהחלטה. אם יש חשש לתוחלת חיים קצרה יחסית, ייתכן שכדאי לשקול התחלה מוקדמת של משיכת הפנסיה כדי להבטיח מיצוי מלא של הזכויות הכספיות. לעומת זאת, אם אתם בריאים וצפויים לחיות שנים רבות, ייתכן שדחיית המשיכה תספק לכם פנסיה גבוהה יותר בעתיד.

מצב אישי ומשפחתי

מבנה המשפחה שלכם עשוי להשפיע על ההחלטה. לדוגמה, האם יש ילדים שעדיין זקוקים לתמיכה? מה מצב התעסוקה של בן/בת הזוג? כמו כן, חשוב לבדוק את תנאי הקצבות של קרן הפנסיה במקרה של פטירה.

השפעת המס

משיכת פנסיה מוקדמת עשויה לגרום חבות מס משמעותית, במיוחד אם יש לכם הכנסות נוספות מהמשך עבודה או מהשקעות. בנוסף, חשוב להבין את השפעת תיקון 190 לחוק, שמאפשר פטור חלקי ממס על קצבה פנסיונית במצבים מסוימים. במקרה של החלטה להתחיל לקבל את הפנסיה תוך כדי עבודה, ייתכן שתצטרכו לבצע תיאום מס ולטפל בהיבטים כמו מענקים ופיצויים.

מקדם קצבה וריבית היוון

מקדם הקצבה, שהוא הערך שקובע את גובה הפנסיה החודשית שלכם, משתנה בהתאם לגיל שבו תתחילו לקבל אותה. ככל שתתחילו מוקדם יותר, הפנסיה החודשית תהיה נמוכה יותר. בנוסף, שיעור ריבית ההיוון שבו משתמשים לחישוב תשלומים עתידיים משפיע אף הוא על הערך הכולל של הפנסיה.

הכנסות נוספות ונכסים קיימים

שקולו ההכנסות הנוספות שברשותכם, כלל חסכונות, נכסים והשקעות, הוא חלק בלתי נפרד מתהליך קבלת ההחלטה. אם יש בידיכם מקורות הכנסה משמעותיים, ייתכן שתוכלו להרשות לעצמכם לדחות את קבלת הפנסיה כדי להגדיל את הסכומים בעתיד.

חשיבות הטיפול בבירוקרטיה ובמיסוי: אחד הנושאים החשובים ביותר בעת תחילת משיכת הפנסיה הוא טיפול בבירוקרטיה ובמיסוי בזמן אמת. לדוגמה, אם תתחילו לקבל פנסיה תוך כדי המשך עבודה אצל אותו מעסיק, ייתכן שתידרשו להגיש בקשה ל"קיבוע זכויות" מול מס הכנסה. פעולה זו חשובה ביותר ובלעדיה עלול להיגרם לכם הפסד כספי ניכר.

בנוסף, חשוב לטפל בנושאים כמו מענקי שנים עודפות או החזרי תשלומים לקרנות הפנסיה. חוסר טיפול בזמן עלול להוביל לאובדן הטבות או לתשלום מס מיותר.

לסיכום: התחלת קבלת הפנסיה היא החלטה מורכבת הדורשת הבנה מעמיקה של כל ההיבטים הנוגעים לעניין. על הפורש להיערך מראש, ללמוד את הנושא ולבצע את כל הצעדים הנדרשים בזמן. טיפול נכון בנושאים הכלכליים והבירוקרטיים יכול לחסוך כסף רב ולשמור על זכויותכם הפנסיוניות לאורך שנים.

המלצה: פנו לייעוץ מקצועי מותאם אישית כדי להבטיח שאתם מקבלים את ההחלטות הנכונות עבורכם.

יהודים מתקנים את הגויים

ניצוצות בעשן. לאחר שובו של יעקב אבינו מחרן שלח מלאכים אל עשיו ומסר לו: "וַיְהִי לִי שׁוֹר וְחֹמֹר". חז"ל מפרשים (בראשית רבה פרשה עה, ט): "חומר – זה מלך המשיח, שנאמר עני ורוכב על חמור". תורת החסידות (תורה אור תחילת פרשת בשלח ועוד) מסבירה את מהותה הפנימית של שליחות זו. יעקב אבינו ידע שעבודתו בלבד לא די בה להשיג את תכלית הבריאה. גם עשיו נדרש למלא את חלקו במשימה. עשיו, 'איש שדה', מייצג אורות עליונים ביותר שנפלו ל'שדה', והתכלית היא שגם הוא יתברר.

לכן יצחק אהב את עשיו, כי הוא ראה את ניצוצות הקדושה הנעלים הטמונים בו. אלא שהבירור של עשיו נעשה עלי ידי יעקב, ולכן הציווי על קיום שבע מצוות בני נח נמסר לאומות העולם עלי ידי עם ישראל, כלשון הרמב"ם (הלכות מלכים פרק ח, הלכה ט): "ציווה משה רבנו מפי הגבורה לכופ את כל באי העולם לקבל מצוות שנצטוו בני נח". כלומר, המשימה של תיקון העולם והבאת כל בני-האדם לקיום המצוות שהם חייבים בהן – מוטלת על העם היהודי (ראה התוועדיות הנש"א, כרך א, עמ' 380).

בירור זה נעשה לאורך תקופת הגלות, עלי ידי שעם ישראל התפזר בעולם כולו והשפיע גם על הגויים שסביבו. הרבי מליובאוויטש התבטא (ספר השיחות תשנ"ב, כרך א, עמ' 155) שכיום גם העולם כבר מוכן לגאולה, ולא נותר אלא שהיא תגלה בפועל, ותיכף ומייד ממש.

הרב חיים הבר

לרגל ארבעים שנה לייסוד תקנת לימוד הרמב"ם היומי

טעימה מהרמב"ם

מכירת חמץ לגוי

"המוכר שדה לחברו באלף זוז ונתן לו מקצת הדמים, והיה יוצא ונכנס וְתוֹבֵעַ שָׂאָר הַדָּמִים... לֹא קָנָה הַלֹּזֶקֶת אֶת בָּלָהּ" (הלכות מכירה ח"א)

הלכה זו משמשת בסיס לדיון בהקשר מכירת חמץ לגוי בערב פסח. הלא החמץ שווה סכום רב, והגוי אינו משלם בעת הקנייה את דמי כולו. הקניין נעשה אפוא בנתינת סכום סמלי בלבד. תשלום כזה בעייתי למדי, כמבואר בהלכה שלפנינו, שכאשר הקונה שילם מקצת הסכום בלבד, והמוכר אינו סמוך ובטוח שישלם לו את השאר – אין המכירה חלה. והרי גם במכירת חמץ המוכר אינו בטוח שהגוי ייתן לו בסוף את מלוא הסכום, כשאין שום עירבון לכך.

בעקבות זאת תיקן ה'נודע ביהודה' שיש לסכם עם הגוי בשעת הקנייה שהמוכר זוקף את שאר דמי המכירה

לפניך תיקן אדמו"ר הזקן שהמכירה תיעשה באופן שיהודי אחר יקבל עליו ערבות שהגוי ישלם את החוב. כך המוכר יהיה סמוך ובטוח בתשלום הדמים (הלכות מכירת חמץ לאדמו"ר הזקן).

סובלים מאקדמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות? האם שמעתם על הפטנט הישראלי מביום?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181

להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

חדש! ניתן למצוא באתר גם קרם פנים וצוואר להדנת העור וצמצום קמטוטים, פורמולה טבעית המשמרת את המיקרוביום הבריא של עור הפנים והצוואר.

ההבטחה אחרי החטיפה

זמן מה הופיעו שני אנשים ולקחו אותו עימם. ליבה של מסעודה החסיר פעימה. פניה החווירו כסיד. היא הבינה היטב מה אירע. שני בניה הגדולים מנסים לחטוף ממנה את בנה ולהעבירו לטורקיה.

מסעודה לא איבדה את עשתונותיה. היא רצה מייד לתחנת העגלות. "אנא ממך", התחננה על נפשה לפני העגלון, "האץ בסוסים ככל יכולתך והדהר אותם אל תחנת הרכבת". העגלון לא הבין את פשר הדחיפות והתנהל בעצלתיים. מסעודה נאלצה להבטיח לו סכום נכבד אם יספיק להגיע בטרם תצא הרכבת לדרכה.

העגלון החל להדהיר את סוסיו במהירות. חסרת נשימה הצליחה מסעודה להגיע לתחנה בטרם יצאה הרכבת לדרכה. אלא שדלתות הרכבת כבר נסגרו והצפירה המבשרת על יציאת הרכבת נשמעה היטב.

מסעודה לא היססה. היא זינקה לעבר המסילה ונעמדה מול הקטר, חוסמת אותו בגופה. "חטפו לי את הילד!", זעקה זעקות אימים. היא הקימה מהומה אדירה. אנשים התקהלו סביבה ושוטרים הוזעקו למקום.

לשני הבנים שהיו ברכבת לא נותרה ברירה. בבושת פנים נאלצו לרדת מהקרון ולהשיב את יוסף הקטן אל חיק אימו.

ברציף הרכבת אמרה האם לבנה משפט שנודע למשפחתו רק כעבור שבועים שנה. זה היה כשהגיעה למשפחתו שמועה, שאם ייסע לטורקיה ויבדוק את זכויותיו, ייתכן שיקבל חלק מעיזבונו הגדול של אביו, חכם ששון. רבי יוסף, שכרצון אימו גדל לתלמיד-חכם, סירב. על תהיות קרוביו הגיב בחיוך צופן סוד.

אחד מנכדיו לא ויתר. "אני מוכן לנסוע איתך, סבא, מדוע אתה מסרב?", תהה. אריאז התגלה הסוד. רבי יוסף סיפר לנכדו כיצד כמעט נחטף לטורקיה וניצל ברגע האחרון. "באותו מעמד עלה בליבה של אימי חשש גדול שמא אעמוד שוב בניסיון כזה. היא ביקשה ממני להבטיח לה שלעולם לא אעזוב את ארץ הקודש. לא לטורקיה ולא לשום מקום אחר. לכן לא אסע תמורת כל הון שבעולם".

(על פי 'בנימין הצדיק')

המנוחה והנחלה שביקשה. הפעם התרגשה עליה הצרה מכיוון בניה הגדולים, שנותרו בטורקיה מטעמי נוחות וסירבו לעלות עימה לירושלים, שהחיים הגשמיים בה היו קשים. הללו העדיפו את טורקיה, שבה זרמו מים בברזים, מירושלים, שבה שאבו מים מבורות.

ויהי היום ובניה באו לירושלים. מטרת ביקורם הגלויה הייתה לבקר את אימם, אך כעבור זמן קצר התבררה מטרתם הסמויה.

באותם ימים הייתה מסעודה מלווה את בנה מדי בוקר לבית הכנסת 'בית אהרון', ולאחר מכן

"בני הקטן נחטף! סע במהירות לתחנת הרכבת", התחננה מסעודה לפני העגלון. "סע מייד בטרם נאחר לרכבת!".

מסעודה, רעייתו של חכם ששון בצרי, השתוקקה שנים רבות לעלות לארץ ישראל. בתחילה חיו בבגדד, ושם גדלה בצל דודה, רבי יוסף-חיים ה'בן איש חי'. בעקבות אירועים אנטישמיים שהחלו לפקוד את היהודים בבגדד, החלו לחשוב על הגירה למקום אחר.

ההחלטה נפלה לאחר שאחיה נרצח באורח טרגי בידי ערבים, רק בשל היותו יהודי. היה ברור להם שעליהם לעזוב את בגדד. גם רוחות הקדמה שנשבו בעיר הקשו עליהם מבחינה רוחנית.

רצונה של מסעודה היה לעלות לארץ ישראל, ואולם בעלה ניהל עסקים בטורקיה ולכן החליט להגר אליה. כעבור כמה שנים, כשעמדה ללדת עוד ילד, החליטה לעלות לירושלים עיר הקודש וללדת בה את התינוק. "בטח שם יגדל לתורה ויראת שמיים טהורה", אמרה לבעלה.

בב' בשבט תר"ע (1910) ילדה את בנה הצעיר, ונקרא שמו בישראל יוסף-חיים-נעים-יהודה, יוסף-חיים על שם דודה הגדול, ונעים-יהודה, כרצון בעלה. לאחר שילדה אותו בירושלים שבה לטורקיה. חכם ששון לא האריך ימים, ובהיותו צעיר יחסית נפטר בחטף.

רעייתו התאבלה מרה על לכתו. בתום ימי השבעה החליטה להגשים את חלומה הישן: לעלות לארץ ישראל עם בנה שנולד לא מכבר. אמונה חזקה פיעמה בה שתזכה לראות את פני משיח, והיא לקחה את בנה הפעוט, עלתה עימו לארץ וקבעה משכנה בירושלים.

כל מעיינה של מסעודה היה לדאוג לחינוכו הטהור של בנה. היא הייתה מרבה במתן צדקה לעניי ירושלים, ומזהדרת לתרום לתלמידי החכמים דווקא, בתקווה שבנה הצעיר יגדל אף הוא לתלמיד-חכם כמותם.

העלייה לירושלים לא הביאה למסעודה את שולחת אותו לתלמוד תורה. היא עצמה הייתה עולה לעזרת הנשים וצופה בתלמודו. באותו יום שבו באו האחים לבקר את אימם ישבה מסעודה בעזרת הנשים וחיפשה את בנה הקטן, יוסף, אך לא ראתה אותו. היא ירדה בבהלה לקומה התחתונה ופנתה אל חבריו. "היכן יוסף?!", שאלה בחדרה, "מישהו ראה אותו?!", הילדים אכן ראו אותו. הם ידעו לספר כי לפני

רבי יוסף בצרי בילדותו ובזיקנתו. "הבטחתי לאימי שלעולם לא אעזוב את ארץ הקודש"

ליבה של מסעודה החסיר פעימה. פניה החווירו כסיד. היא הבינה היטב מה אירע. שני בניה הגדולים מנסים לחטוף ממנה את בנה

שולחת אותו לתלמוד תורה. היא עצמה הייתה עולה לעזרת הנשים וצופה בתלמודו.

באותו יום שבו באו האחים לבקר את אימם ישבה מסעודה בעזרת הנשים וחיפשה את בנה הקטן, יוסף, אך לא ראתה אותו. היא ירדה בבהלה לקומה התחתונה ופנתה אל חבריו. "היכן יוסף?!", שאלה בחדרה, "מישהו ראה אותו?!", הילדים אכן ראו אותו. הם ידעו לספר כי לפני

קונה ספרי תורה פסולים

(גם מיועדים לגניזה)

054-3175116

חיים (עוסק מורשה) kdushathaot@gmail.com

תשלום הוגן

וכן רוכשים כלי כסף, כתרים, רימונים ועוד

בס"ד

יוסף מנחם משכנתאות
דובר בנקאית שוטפת

eliko.web.studio

החזרי המשכנתא וההלוואות שולטים בך?

074.780.2850

יוסף מנחם
עם 41 שנות ניסיון בבנק דיסקונט

איחוד הלוואות עם החזר 1 קטן יותר

גל אורלנדברג

ליל שבת ארוך, בנועם...

עם בוא החורף ולילות שבת הארוכים, אין כמו להתפנק אחרי סעודת שבת עם תה חם. התחדשו עם נועם 2 ותיהנו משפע של מים חמים וקרים, בטכנולוגיית שבת מתקדמת ולמהדרין.

מוקד הזמנות: 02-5312833

אסיקיים נעם

מסדוריות סיס חסות

רציתי לשאול
עם הרב גדליה כץ
מנהל בית חב"ד בקדימה

למה יש לי זמנים של ירידות רוחניות, שהלב כאילו נאטם ואין בו חיות והתלהבות?

ירידות רוחניות? זה דבר שכולנו חווים במהלך הדרך הרוחנית שלנו. יש לזה כמה הסברים:

כמו שלהבת נר שמרצדת, עולה ויורדת, כך בנשמת האדם יש תנודות, עליות וירידות. זה מה שהקב"ה רצה וכך הטביע בחיים ובנפש שלנו.

הירידות יכולות להיות חלק מתהליך המסע הפרטי שלנו להתבגרות ועלייה רוחנית. זה מסע שמלמד אותנו להרגיש את המורכבות והעומק של נשמתנו, ואת השפעתם של מצבים שונים בחיים עליה.

בירידות יש גם מרכיב של עמידה בניסיון, חיזוק וחיסול. סבתי הייתה אומרת שנותנים אגוזים רק למי שיש לו שיניים.

הרבי אמר לאנשים שונים במצבים דומים, שאם יש לך ירידות, משמע שאתה יכול ומסוגל להתעלות.

הירידות עשויות לשמש אימון לחיזוק האמונה והנחישות. כשאנחנו

פוגשים את הקשיים, אנחנו מתנסים, ומפתחים כלים חדשים להתמודד עם האתגרים.

וירידה יכולה להיות גם לצורך עלייה ושיפור: ירידות יכולות להצביע על הצורך לבדוק את טיב יחסינו עם עצמנו, עם אחרים ועם הקב"ה. זה זמן מעולה לעשות חשבון נפש ולבחון היכן אפשר להשתפר ולצמוח.

בסופו של דבר חשוב לזכור שהרגשת ה'דאון' של הירידה היא זמנית. אחרי כל ירידה באה גם עלייה. אבל עדיין חשוב להוסיף לנסות למצוא את האור גם בזמני הירידה.

ועצה טובה לזמני ירידה: "כלים ריקים אל תמעיטי". גם בימים של ירידה חשוב להמשיך ולהתפלל, לקיים מצוות ולעשות מעשים טובים. גם אם אין מרגיש את החיות והתלהבות, כל מעשה טוב, אפילו קטן, הוא משמעותי מאוד, וסופו שייתן בעתיד את ה'פוש' הראוי לעלייה איתנה.

הלכה למעשה
הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

זימון בשמחות

שאלה: האם משתתף בסעודת מצווה שמבקש לעזוב לפני סיומה חייב לזמן בעשרה?

תשובה: שלושה בנימצוות שאכלו על שולחן אחד, חייבים לברך יחד, בזימון. אם הם עשרה אנשים ויותר, מוסיפים: "נברך לאלוקינו...". ואם הם בשמחת נישואין או ב'שבע ברכות', מוסיפים: "נברך לאלוקינו שהשמחה במעוננו...".

שניים שאכלו יחדיו, מצווה עליהם לחפש שלישי שיאכל עימם (מאכל או משקה כשיעור ברכה אחרונה) כדי לצרפו לזימון. שבעה שאכלו לחם ושלושה שאכלו מאכל אחר מצטרפים לזימון ב'אלוקינו'.

שלושה שאכלו יחדיו וכן עשרה שנתחייבו בזימון ב'אלוקינו', אינם רשאים (אף לא אחד מהם) להתחלק ולברך בלי הזימון שנתחייבו בו. אך אם היו שיש, למשל, רשאים שלושה מהם להתחלק ולזמן. וכן אם היו כמה עשרות, יכולים כל

מחלקת המודעות (נלד) של 'שיחת השבוע':
053-3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

במסתרי הבימה

102

תקציר: גדעון מזהה את הספסל מעשה ידי אביו, ויוליוס מזמין אותו ואת מונבז חברו להתלוות אליו לשיחת דרישת שלום בבקתה הנטושה

יוליוס מפטפט יותר מדי

"אבל הנר בדייגו", התחיל גדעון לטעון, ומונבז קטע אותו מיד: "אז אמור לו שהנך מבקש להחזיק מעט את הספסל בדייג, והוא ילך קדימה עם הנר!". יוליוס נענה לבקשה בחפץ לב. שמח להפטר מממשא הספסל הכבד. הוא לקח את הנר בידו ועבר קדימה, להאיר לפנייהם את הדרך. באותו רגע שבו הוא פניו באור הנר, חש מונבז כי כבר ראה את האיש הזה פעם...

*

"רופא אתה", פתח עמו מונבז בשיחה. "האם כבר הרבה שנים משמש הנך בתפקיד?"

"בן דאי, שנים רבות. הן רק עתה הייתי בירושלים בשליחות רפואית. אני רפאתי את החכם צדוק בחליו!", התרברב.

"באמת?", התפעלו הילדים, ולבו של יוליוס גבה עד מאוד. "לא זו בלבד", המשיך להתפאר, "אלא גם רפאתי אישיות מלכותית נעלה!", לא התאפק מלהוסיף. הוא לא פרט. לא רצה להזכיר לילדים נשפחות, אבל הוא לא ידע את חכמתם של ילדי ירושלים. מונבז תקע מרפק בצלעו של גדעון ואמר בשקט. "זה הוא! שר הצבא הרומאי שהרגזוהו באהל אספסינוס!"

"כן", רעד בתגובה קולו של גדעון. "צדקת ממני, מונבז. את נפשנו הוא מבקש, האיש הזה. אני בטוח. אני מצטער כל כך! מה נעשה עכשיו הנכרח?"

"עוד ארפה הדרך עד הבקתה ההיא", ענה מונבז. "מצד שני, ידידו של אביה הוא, הרומאי הזה, ואביה אף שלח אותו את הספסל הזה בעבורנו! אביה לא היה עוזר למבקש נפש בנו!"

"ושמא הצליח לגנוב את לבו של אבי, ולחזו את עיניו? הן תפיר את אבי הישר. תמים הוא ודן את כל האדם לכף זכות. לא, מונבז. תנה לי את הספסל ואעביר עליו ידי בפעם האחרונה, בטרם נפרד ממנו... לא נוכל לקחתו עמנו עכשיו במנסתנו!"

גדעון העביר לטוף אחרון על ספסל העץ, ואז חש באותיות החרוטות. לאור הבהובי הנר הצליחו בחשאי לקרוא את הכתוב. עכשיו לא נותר כל ספק בלבם: אנחנו בסכנה!

"והלא איננו מכירים אותו", לחש מונבז באזני חברו. "אולי עדיף שגשוחח עמו כאן וזהו?". יוליוס נחש את פשר הלחישה הזו, והשים עצמו כממהר לביתו. "עייף עד מאוד אנכי ולא אוכל עוד לעמוד על רגלי. הנני הולך..." גדעון לחש בחפזה למונבז: "מה לנו כי נירא, והלא הולכים הננו יחדו, וגם נר נקח עמנו מבית המדרש, להאיר לנו את הדרך במבואות החשוכים".

"רגע, אנו באים עמך", קרא לעברו של יוליוס, "רק אביא נר". יוליוס היה שבע רצון עד מאוד.

ארפה היתה הדרך. גם קר היה. שלשתם הלכו יחדו. הילדים פראשונה ובידם הנר הדולק, ויוליוס מאחוריהם, נושא את הספסל. אבל מתחלת הדרך

מונבז לא היה מרצה מהענין. "איננו יודעים מיהו, ידי ברור שאיננו יהודי. זה לא מסכן קצת?"

גדעון היה קצר רוח. "ועל מי נאמר 'והי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות', רק על מי שאמה מכיר?"

"לא", הודה מונבז, "אבל יש חובת זהירות. הולכים אנחנו אל חרפה נטושה, וכבר הזהירו חכמינו מפני כניסה לחרפה נטושה".

"צודק הנך, אבל נוכל לומר לו שאנחנו מעדיפים לשוחח בחוצץ", תרץ גדעון בדחק. מונבז לא הרפה. "ומה עם אזהרת חכמינו שפאשר יהודי הולך בדרך עם גוי, ישמר היהודי לגפשו וללך תמיד מאחור, שאם יצעד היהודי בראש והגוי מאחוריו, שמא לפתע יתקף אותו הגוי מאחור ויהרגנו! מדוע זה אנחנו מניחים לזר זה ללכת מאחורינו?"

דבר התורה שלי

כשהעבד נהפך לבן

המלאך נאבק עם יעקב, אך יעקב גבר עליו, אחז בו בחזקה ולא הסכים לשחרר אותו עד שיברך אותו. המלאך אמר: "לא יעקב יאמר עוד שמה, כי אם ישראל, כי שרית עם אלקים ועם אנשים ותוכל".

שני השמות האלה הולכים עם העם היהודי לאורך כל הדורות. פעמים היהודי נקרא 'יעקב' ופעמים 'ישראל'. מסבירה תורת החסידות ש'יעקב' מתאר יהודי המתנהג כמו 'עבד' של הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר 'ועתה שמע יעקב עבדי'; ואלו פאשר היהודי מתעלה למצב של 'בן' לבורא, הוא נקרא 'ישראל', כמו שכתוב 'בני בכרי ישראל'.

מה ההבדל בין בן לעבד? טוב, זה ברור: בן ממלא את רצון אביו בשמחה, באהבה ובענג. לעמיתו, העבד אינו נלהב תמיד לקיים את צווי האדון. לפעמים הוא עושה זאת כי הוא עבד ואין לו בררה.

יכול יהודי ללמד תורה, להתפלל, לקיים מצוות ולעבד את הבורא מתוך שמחה וענג, כמו 'בן', והוא יכול לעשות זאת בלי התלהבות, כמו 'עבד'.

זה מסביר את המעלה של 'ישראל' - בן, על 'יעקב' - עבד.

אבל אי אפשר להגיע למצב של 'בן' בלי לעבר קדם את השלב של 'עבד'. בתחלת הדרך מקימים את המצוות גם כשלא מתחשק, וזה מצב טבעי. אי אפשר לסלק את צר הרע בבת אחת.

בהתחלה נדרש מאבק. יצר הרע מתנגד, נלחם ומנסה להפריע. אבל כשעומדים מולו בנחישות ובתקיפות, בלי לפחד וכלי להתיאש, מצליחים לגבר עליו ולהגיע למצב שבו התורה והמצוות נעשות מתוך שמחה וענג.

(על"פ לקוטי שיחות, כרך ג, עמ' 795)

מה רבו מעשיה' ה'

כריש? פטיש!

לכריש שהופיע במים הרדודים היה מראה מוזר: הראש שלו נראה כמו פטיש. "נקרא לו פטיש", אמרו האנשים. ובאמת, ראשו של הפטישן שטוח ורחב. עיניו ממוקמות בקצוות של הפטיש, וכך הוא יכול לראות למרחק גדול ולכל הכוונים.

בזכות המבנה של הראש גם הנחיריים של הכריש גדולים, והוא נעזר בחוש הריח המפותח כדי למצא מזון. כלומר, לתפוס דגים, סרטנים ודיונונים.

אבל כלי הציד המענין ביותר מסתתר ב'פטיש' של הכריש - זו מערכת של חישה מיוחדת, המאפשרת לו להרגיש תנועות קטנות ועדינות במים.

קוראים להם אמפולות לורנציני, על שמו של מדען איטלקי, שגילה אותם לפני כארבע מאות שנים. אלה צנורות קטנים מלאים ג'ל שמוליה חשמל. כאשר הם קולטים חשמל בפסביכה - וכל יצור חי מיצר חשמל - הכריש מקבל איתות ויודע שיש כאן בעל-חיים שאולי אפשר לצוד.

ארכו של הפטישן יכול להגיע לששה מטרים ומשקלו לכחצי טונה. מהירות השחייה שלו מגיעה לארבעים קילומטרים בשעה. כריש כזה שמופיע בים עלול להפחיד, אבל בדרך כלל אין הוא מסכן לבני-אדם. הוא מעדיף להתרחק מאתנו.

שנים ממיני הפטישנים מצויים במפרץ אילת, ושאר המינים מפזרים ברחבי האוקיינוסים.

הפטישנים ישנים בשכיבה על קרקעית הים. אם הם אוכלים אכל מקלל, הם מקיאים את כל תכן קבתם החוצה ו'מנקים' אותה. אם הם נפצעים, הגוף שלהם מחלים במהירות, ואפילו מסגל לגדל חלקים של סנפירים שגזקו.

הפטישנים מצויים בסכנת הכחדה, מפני שבני-אדם צדו אותם יותר מדי.

פרולוג: שמינו הטוב של אברהם הירקן נודע בכל רחבי בגדד העתיקה, ובמידה בין באי שוק הירקות. יהודים ולא-יהודים מצאו בחנותו סחורה ראויה במחירים נמוכים וידעו תמיד שעל אברהם היהודי אפשר לסמך.

אם הכנסת סכריה לפה ושכחת לברך עליה - הוצא אותה בידך, ברה והמשך לאכל. אבל אם התחלת לאכל חטיף או עוגה, ואם הוציא אותם מהפה יגעיל אותך להחזירם לפה, הוזה את האכל הצדה בתוך הפה ואמור את הברכה.

הלכה בשבוע

דרך לליבו של הנער. הילד צריך לחוש שאנחנו איתו, שאיננו מבקרים אותו. עם זה, עלינו גם לשדר ביטחון, שאנחנו ברורים מאוד באשר לדרך שלנו.

זיהוי. יש ילדים שעברו פגיעות, ולא ידענו, וזה התפרץ בגיל מאוחר יותר. נתקלתי במקרה שהורים התמודדו עם התנהגויות חריגות של בתם בגיל הנעורים, ורק אז גילו שיש לה אוטיזם קל, שלא אובחן.

אהבה ללא תנאי. הסטיסטיקה מוכיחה – בית שניתק קשר עם הנער המתמודד, יותר ילדים מאותו בית עזבו את הדרך, מכיוון שהרגישו כי אהבת הורים היא על תנאי. אני ממליץ להורים ללמוד את הספר 'תומר דבורה' ולהתחזק.

הזדהות. לפני כ-50 שנה דיבר הרבי מליובאוויטש בבכי נרגש על סיפור הגמרא בעניין מרים בת בילגה, בת למשפחת כוהנים מיוחסת, שהתייחנה. צפיתי בקטע הווידאו הזה כמה פעמים, ובכל פעם התרגשתי מההזדהות של הרבי עם הכאב הפנימי של אותה אישה. כך עלינו להתייחס לכל כאב של נער.

תניא. אחרי לימוד מתמשך בספר התניא גיליתי שאין חיות בחיים בלי הספר הזה. יהודי לא יכול לחיות בלי תניא. כיום אני גם מוסר שיעורים בתניא.

מסר. להורים מתמודדים אני אומר – אין אשמה בבית ספרנו. אשמה זו בריחה, אחריות זו חירות. עשיתם טעויות בחינוך? קבלו אחריות. אל תאשימו את עצמכם. כשמקבלים אחריות, אפשר לצעוד קדימה, לשפר ולתקן.

"אמרו לי: שמעון, יש לך תפקיד". אירוע של 'גדלנו'

"אמרתי לו: לעולם תישאר בני"

שיחה מרגשת עם הרב שמעון שנייבלג, המשמש כתובת להורים לנערים מתמודדים. השיחה לוותה בדמעות של כאב ושמחה, על אתגרים הנוגעים במעמקי הנפש

"לפני שבע שנים האתגר הגיע גם אלינו". הרב שנייבלג

הניסיון. לפני שבע שנים האתגר הגיע גם אלינו. בני ביקש לשוחח איתי ועדכן אותי במצבו הרוחני. חיבקתי אותו ואמרתי לו: 'אתה הבן שלי ושום דבר לא ישנה את זה'. הוא ענה: 'אבא, אתה תעבור איתי כבר דרך, יהיו לך בושות, תהיה מנודה'. לא נבהלתי ואמרתי לו: 'בני היקר, נולדת בלי כיפה, בלי ציצית ובלי פאות, ואהבתי אותך, וכך זה יישאר לנצח'.

ההתמודדות. היינו מרוסקים לגמרי, אשתי ואני. כחלק ממסע ההתמודדות שלנו, הכרתי יהודי מיוחד, אבי פישוהוף, מפלטבוש, שמתמחה במקרים כאלה. אבי חיזק אותי ואמר לי: 'שמעון, יש לך תפקיד. אתה יכול להיות "הבעל-שם-טוב" של ההתמחות בהתמודדות עם נערים'.

משמעות לחיים. כל השבוע שלי מוקדש להורים מתמודדים; בהרצאות ובפגישות. הדבר החשוב ביותר הוא היכולת לזהות את האתגר ולהגיב נכון. כך אפשר למנוע הידרדרות. אחד הדברים שלמדתי מדרכו של הרבי מליובאוויטש הוא הצורך החיוני לתת משמעות לחיים. כשיש משמעות, יש בשביל מה לקום בבוקר.

דרך ללב. חשוב מאוד לפלס

תעודת זהות. הרב שמעון שנייבלג (51), איש חינוך, חסיד בעלז, תושב הר שמואל בגבעת זאב, עומד בראש ארגון 'גדלנו', המשמש כתובת חסידית חמה להורים לנערים מתמודדים. יותר ממשפחות מקרים באו לפתחו עד היום, והוא עושה כל מאמץ להעניק את התמיכה הטובה ביותר.

בית פתוח. זמן קצר אחרי שזכינו להקים בית בישראל, החלטנו לפתוח את ביתנו בירושלים לפני נערים מתמודדים. כמו-כן עבדתי שנים בשיבות לנערים אלה. ככל שצברנו ניסיון, גילינו עד כמה כל נער הוא יהלום, ועלידי ליטוש נכון ביכולתו להבהיק ולהאיר.

השתיקה. היה לנו מקרה מכונן. נער שהוזמן לסעודת שבת בא מאוחר. אחרי הסעודה ליוויתי אותו לביתו, ובאזור גבעת התחמושת, הדליק פתאום סיגריה. הזדעזעתי, אבל לא אמרתי מילה. הוא הפריח את העשן לעברי, ואחר-כך כיבה את הסיגריה בהתרסה בעליו. שתיקתי טלטה אותו והוא אמר: 'שמעון, למה אתה לא אומר כלום?'. הייתה לי סייעתא דשמיא לענות לו: 'אתה בן 17 ואחראי על עצמך'. ואז אומר לי הנער: 'אמרתי לעצמי שאעשה דבר שירגיז אותך, והייתי בטוח שלא תעמוד בזה'. אותו נער הוא כיום יהודי שומר תורה ומצוות, וכבר מחתן ילדים.

לא נדרשת השקעה מצד בעל הנכס!

ישיבת בני דוד, עלי.

אנו שוכרים גגות של בתי כנסת וישיבות בכל הארץ, לטובת הקמה של מערכת סולארית, ומייצרים לכם הכנסה קבועה ויציבה, ללא כל הפרעה לפעילות השוטפת.

הכנסה קבועה לבית הכנסת ל-25 שנה

מעגלים אנרגיה, חברה סולארית וותיקה, פעילה משנת 2009, מאות פרויקטים בארץ ובחו"ל. כתובתנו: מושב ישעי משק 72.

שמעון חי, אזור צפון: 050-9741137
שחר מזור, אזור מרכז: 054-6226202
גדי אלבז, אזור דרום: 054-4609646

בס"ד
מעגלים
אנרגיה חמה
www.magalim.co.il

קבלן רשום מס' 35340